

*(Fragment din volumul e amintiri psihiatrice "Culorile nostalgiei,,
1997/2017)*

„...Voi aminti acum câteva aspecte ale resocializării ce s-au realizat în Spitalul Jebel. Pentru noi, pentru mine și colegii mei din zonă, „resocializarea” pe care o promovam pe atunci (în anii 70-80 ai secolului trecut) însemna, desigur, sprijinirea pacientului pentru a duce o viață cât mai independentă și complexă în afara spitalului, în comunitate. Dar se menținea faptul că, în cazul internărilor de lungă durată, pacientul astfel instituționalizat are nevoie și în spital de programe stimulative, de ergoterapie, kinetoterapie, psihoterapie, socioterapii ..și alte intervenții de resocializare. Mai mult, Profesorul Pamfil a lansat la un moment dat ideea că... ar fi de dorit ca Spitalul de Psihiatrie tradițional..să devină un fel de micro-cosmos uman, un sătuc sau un orașel, cu diverse instituții, inclusiv biserică. Dar... a apărut și ideea deschiderii instituției psihiatrice, - recte a Spitalului-, spre comunitate. Doctorul **Gâldău** ce lucra pe atunci la Jebel (Spital cu 600 paturi aflat la 20 km de Timișoara în marginea unei comune de 5000 locuitori, o bună parte din ei salariați ai instituției) s-a gândit, că.. spitalul ar putea deveni un al doilea centru civic al comunei, o a doua agora, într-un sens foarte larg. La dispoziție stăteau spectacolele, sportive și artistice.

Echipa de fotbal a comunei activa în campionatul județean, însă nu avea un teren adecvat, nici pentru antrenamente nici pentru confruntări. La inițiativa dr Gâldău s-a realizat un astfel de teren pe un spațiu viran din centrul spitalului, care a fost omologat de comisia de specialitate. Aici se antrenau, de trei ori pe săptămână, membrii echipei locale,... alături de care erau, ca sprijin, suporterii comunei (și pacienții din curiozitate). Iar tot la două săptămâni, duminica înainte de masă, aveau aici loc confruntările oficiale dintre echipele de juniori și seniori ai localității cu cele din alte orașe județene, cum ar fi Lugoj, Timișoara, Deta, Jimbolia, Comloșu Mare. Antrenamentele și meciurile s-au desfășurat fără întrerupere între 1976-1991. La ele participau, desigur, suporterii locali. Deci, comuna venea în spital, și nu invers (intrarea era liberă). Participau și suporterii ce însoțeau echipa în deplasare. Pacienții asistau la spectacol împreună cu rudele și toate persoanele ce veneau duminica în vizită. De obicei susțineau echipa locală. Totul s-a desfășurat în limitele unei înalte sportivități, ceea ce a făcut ca în repetate rânduri terenul din Spitalul Jebel să obțină premiul de „fair play”.

Un alt aspect îl constituiau spectacolele artistice. În fosta cazarmă de la

Jebel rămăseseră destule săli fără o destinație precisă. Un pacient internat, cu înclinații constructive și plastice, și-a exprimat intenția ca pe unul din aceste spații să-l structureze ca o sală de spectacol. Împreună cu alții, între 1981-1983, au pus la punct o sală de spectacole,...iar în această sală... au avut loc diverse manifestări artistice ce au reunit în calitate de spectatori.. pacienți internați, personal, membri ai comunei Jebel, ai comunelor învecinate și persoane venite special din Timișoara pentru eveniment. Au fost spectacole folclorice, precum și de alte tipuri. Sala a ars în 1983. Directorul Nicolae Enășescu s-a străduit și a pus la punct o alta, mai mare, unde au avut loc de asemenea spectacole, precum și întâlniri științifice.

Bunele relații pe care le avea dr Gâldău cu persoane din domeniul muzicii, au favorizat la Jebel manifestări și în această direcție. Celebra – în prezent – formație „Pro muzica” a organizat aici spectacole de muzică și lumină, atrăgând în interiorul spitalului multă populație (așa cum a făcut pentru Gătaia formația „Phoenix”).Iar diverse concerte de muzică ușoară și folclorică, se țineau acum - cu spectatori din mai multe comune din jur – în sala de spectacole a spitalului. În sfârșit, mai amintesc că, s-a instituit obiceiul ca în zilele de duminică, angajați ai Spitalului ce locuiau în comună, să invite câte un pacient în familie, la masă ..și pentru o plimbare prin comună...Iar în 1984, cu ocazia „rugii” tradiționale a comunei (în Banat ruga este sărbătoarea ce are loc cu ocazia hramului bisericii, așa cum în alte locuri e nedeia) a avut loc pe stadionul din interiorul spitalului Jebel un eveniment hipic, cu participarea a 20 de cai și călăreți, în aplauzele comunității locale și zonale....toate aceste activități fiind rodul eforturilor doctorului Gâldău.